

DARMO 1/2 ROUTI - II.

ĀĀEtrtek, 19 ĀĀervenec 2018

2. BruĀĀĀĵk - V dobĀĀ studiĀ- jsem se dĀĀ-ky touze po samostatnosti plĀĀcala po nejrĀĀznĀĀĵĀĀ-ch podnĀĀjmech. Jeden byl lepĀĀĀ- neĀĀ¼ druhĀĀ½. V prvnĀĀ-m byla hroznĀĀĵ zima, v dalĀĀĀ-m snad stĀĀĵdo slonĀĀ, kterĀĀ mi vĀĀĀnĀĀ dupalo nad hlavou a tĀĀmetĀĀ-m pro zmĀĀnu mravenci. Ti sice nedupali, ale i kdyĀĀ¼ jsem se jich snaĀĀ¼ila vĀĀjemoĀĀ¼nĀĀ zbavit, byli ĀĀplnĀĀ vĀĀjude. zvĀĀĀĀĵtkĀĀch jsem sice touĀĀ¼ila, ale tyhle chlapĀĀ-ky jsem tĀĀ-m zrovna nemyslela.

PoslednĀĀ- podnĀĀĵem byl nejkratĀĀĀ- a nejhorĀĀĀ-. To jsme si s kamarĀĀĵdkou NatĀĀĵliĀĀ- pronajaly pĀĀĵknou garsonku v blĀĀ-zkosti centra Brna. Poloha ideĀĀĵlnĀĀ-, protoĀĀ¼e jsme tam obĀĀĵ mĀĀly jak ĀĀĵkolu, tak brigĀĀĵdu. Asi ĀĀtyĀĀĵicetiletĀĀ½ majitel pĀĀ-sobil sympaticky, a zdĀĀĵlo se, ĀĀ¼e s nĀĀ-m bude rozumnĀĀĵ domluva. OvĀĀĵem zdĀĀĵnĀĀ- nĀĀĵkdy klame. NetuĀĀĵily jsme, ĀĀ¼e pan domĀĀĵcĀĀ-mĀĀĵ pĀĀĵedstavu, jak si se studentkami bude chodit uĀĀ¼ĀĀ-vat. Zjevoval se v bytĀĀĵ pod nejrĀĀznĀĀĵĀĀ-mi zĀĀĵminkami a vedl nepĀĀĀĵjemnĀĀĀ dvojsmyslnĀĀĀ ĀĀĵeĀĀi. Jednou odpoledne pĀĀĵiĀĀĵel, kdyĀĀ¼ se NatĀĀĵlie zrovna koupala. NevidĀĀĵ mĀĀĵ, protoĀĀ¼e jsem v tu chvĀĀ-li byla na toaletĀĀĵ, a tak si myslel, ĀĀ¼e nejsem doma. Vlezl za NatĀĀĵliĀĀ- do koupelny a zaĀĀĵal ji ve vanĀĀĵ osahĀĀĵvat. JeĀĀĵela jako o ĀĀĵivot, tak jsem jĀĀ- spĀĀĵ chala na pomoc. KdyĀĀ¼ jsem tam vtrhla, Natka se choulila ve vodĀĀĵ a zaskoĀĀĵenĀĀĀmu ĀĀtoĀĀĵnĀĀ-kovi zaĀĀĵaly ĀĀĵlehat z oĀĀĀ- nenĀĀĵvistnĀĀĀ blesky.

ĀĀĀAbyste se nezblĀĀĵznily, urĀĀĵitĀĀĵ jdete s kdekĀĀ½m a najednou budete dĀĀĵlat cavyky?ĀĀĀ

OdstrĀĀĵil mĀĀĵ a chvatnĀĀĵ odchĀĀĵzel z bytu.

Ve dveĀĀĀĀ-ch se jeĀĀĵitĀĀĵ otoĀĀĵil:
ĀĀĀ vĀĀbec, sbalte se a vypadnĀĀĵte odsud, krĀĀĵvy!ĀĀĀ

ZĀĀ-staly jsme jako opaĀĀĵenĀĀĀ.
Abychom se vyhnuly dalĀĀĀ-m podobnĀĀ½m zĀĀĵĀĀitkĀĀ-m, radĀĀĵi jsme nĀĀĵsledujĀĀ-cĀĀ-ho dne byt opravdu opustily.

SedĀĀĵly jsme v naĀĀĀ- oblĀĀ-benĀĀĀĀĀ kavĀĀĵrnĀĀĵ VenuĀĀĵi a obloĀĀĵenĀĀĀ zavazadly pĀĀĵemĀĀ½Āĵlely, kam se tak narychlo vrtne. ObvolĀĀĵvaly jsme inzerĀĀĵty, kamarĀĀĵdky na kolejĀĀ-ch a vyptĀĀĵvaly se znĀĀĵmĀĀ½ch, kteĀĀĀĀĀ-postupnĀĀĵ pĀĀĵichĀĀĵzeli. RĀĀ-znĀĀĵ nĀĀĵm radili, ale nic konkrĀĀĀĀtnĀĀĀ-ho se poĀĀĀĵĀĀd nerĀĀ½sovalo.

ĀĀĀMĀĀĀ¼ete se zatĀĀ-m nastĀĀĵhovat ke mnĀĀĵ do aĀĀasuĀĀĀ, ozval se z niĀĀĵeho nic Michal ZboĀĀĵmil, kterĀĀ½ do tĀĀĀ doby vypadal, ĀĀ¼e se o nĀĀĵs vĀĀbec nezajĀĀ-mĀĀĵ. Zato on mĀĀĵ zajĀĀ-mal uĀĀ¼ docela dlouho. MyslĀĀ-m, ĀĀ¼e od tĀĀĀ doby, co jsem s nĀĀ-m na ĀĀplnĀĀĀm zaĀĀĀĵtku svĀĀĀho studia ĀĀĵurnalistiky dĀĀĵlala rozhovor. MladĀĀ½, ale jiĀĀ¼ uznĀĀĵvanĀĀ½ scĀĀĀnograf, kterĀĀĀmu se krĀĀĵsnĀĀĵ smĀĀĵly oĀĀĵi, ve mnĀĀĵ vyvolĀĀĵval zvlĀĀĵĀĀtnĀĀ- vibrace. MĀĀĵlo to jen jednu chybu ĀĀĀ ĀĀĵil s hereĀĀĵkou Ivetou StrĀĀĵnskou. ZĀĀ-stala jsem na Michala nevĀĀĀĀĀĀ-cnĀĀĵ koukat a v hlavĀĀĵ mi to ĀĀĵrotovalo. VĀĀĵdyĀĀĵ v tom atelieru pĀĀĵmece bydlĀĀ- se svou pĀĀĀĀĀ-telkynĀĀ-, tak co to mĀĀĵ znamenat?

Nejsem se nadechla k nějakému dotazu, protože jsem měla: "Mám te naplňovanou práci ve Francii, tak tam můžete zastat klidně a do prázdnin. Já jsem od vás nechci, ale mám jednu podmínku."

Natálie, která Michala moc neznala, po něm loupla o vína. Jak slyšela o zájmu a o podmínce, určitě si hned vzpomněla na chlapce, který byl.

"Jakou podmínku?" zeptala jsem se.

"Budete se starat o Brušáček?"

Brutus, zvaný Brušáček, byl statný boxer, který patřil k špičce.

"To není problém," vyhrkla jsem nadšeně, "navíc tady Natálie studuje veterinu, tak bude mít psisko přímo odbornou péči. Iveta jede s tebou do Francie?"

"Ne, před měsícem jsme se rozešli. Je teď v Americe a dohodli jsme se, že ten její podstavec zůstane zatím u mě, než se vrátí."

Přikyvovala jsem a srdáčko se mi tetelilo radostí, že je Michal volný. Tedy snad.

"Jestli chcete, holky, můžeme tam zajít rovnou. Večer už musíme být v divadle. Je to kousek od Lušáček, za chvíli jsme tam."

Vzal jsem dvě nejvážnější věci a vykročil. My, ovšem, jsme zbytečně zavazadel, cupitaly za mě.

"Pojďte se na něco podívat," otočil se na mě a potom strhl ze sloupu nějaký štěp, "žertem jsem psal, když se Brušáček minulý den zabýval."

Na štěpku stálo, že se ztratil zlatý boxer a hlavně tam bylo zděračné znamení - "nestoj mi levě ucho. Někdo vtipně k tomu připsal: "Hlavně, že stoj tobě", volal jsem Zasmáli jsme se tomu a z Michala pak vylezlo, že Brušáček vlastně po příchodu poslouchá jen Ivetu, takže je s měm trochu šťastněji - po příchodu. Jak vypadá trochu

â€ŽTo mĂĀj za to, ĂĀe jsi chtĂĀl
ublĂĀ-ĂĀit nĂĀmĂĀ tvĂĀĂ™i,â€œ chechtala jsem se, zatĂĀ-mco do sebe Michal obrĂĀtil i druhou
sklenici.

â€ŽNemĂĀl bys pĂĀ-t, budeĂĀj muset
zajet k doktorovi,â€œ upozorĂĀovala NatĂĀlie a prohlĂĀ-ĂĀela Michalovi ruku.

â€ŽBudeĂĀj taky doktorka, tak s
tĂĀ-m nĂĀco dĂĀlej. NemĂĀj mĂĀ teĂĀ. Āas nĂĀkam jezdit.â€œ

â€ŽTo se musĂĀ- reponovat,â€œ
prohlĂĀsila NatĂĀlie a pro jistotu do sebe taky kopl panĂĀjka.

Chvilku Michalovi s malĂĀ-ĂĀkem
manipulovala a mnĂĀ pĂĀ™ipadalo, ĂĀe je najednou nejdelĂĀ- ze vĂĀech prstĂĀ. NaĂĀla
jsem mezitĂĀ-m IĂĀkĂĀrniĂĀku a vyrobily jsme vĂĀ½stavnĂĀ- dlahu. Michal vĂĀjak najednou
pojal myĂĀjlenku, ĂĀe je tĂĀ™eba vĂĀc dotĂĀjhnout aĂĀ do konce, tak rozmĂĀ-chal v
hrnku sĂĀjdru a celĂĀ½ ĂĀtvar umĂĀlecky zaplĂĀcal. Pak byl teprve sĂĀj m se sebou
spokojen.

â€ŽKdyby nĂĀco, tak volejte!â€œ
mĂĀj vnul sĂĀjdru mezi dveĂĀ™mi a zmizel.

Nakonec volal jeĂĀtĂĀ v noci
sĂĀj m. Z nemocnice. MalĂĀ-ĂĀek pĂĀ™iĂĀjel k sobĂĀ, zaĂĀal otĂĀkat a straĂĀnĂĀ bolet, jak ho
ta sĂĀjdra tiskla. Michal musel svĂĀc umĂĀleckĂĀ dĂĀlko rozbĂĀ-t kladivem pĂĀ™ĂĀ-mo na tom
bolavĂĀm prstĂĀ, aby se mu ulevilo. Potom ho teprve kolegovi odvezli do
nemocnice. BruĂĀĂĀjk se mnou od prvnĂĀ- noci
spĂĀjval v posteli. VĂĀdycky jsem ho odkĂĀjzala na pelech, ale jakmile mĂĀl pocit, ĂĀe
uĂĀ spĂĀ-m, stoĂĀil se mi na krajĂĀ-ĂĀek postele k nohĂĀj m a pak se pomaliĂĀku rozpĂĀ-nal a
rozpĂĀ-nal, aĂĀ jsem byla nakonec jĂĀj v malĂĀm klubĂĀ-ĂĀku a on pĂĀknĂĀ nataĂĀenĂĀ½. NatĂĀlie
se mi smĂĀjla, protoĂĀe si spala pohodlnĂĀ. K nĂĀ- BruĂĀĂĀjk nikdy nevlezl.

TakĂĀ mĂĀl uĂĀlechtitou zĂĀjlibu
v literatuĂĀ™e. ZĂĀj sadnĂĀ vĂĀjak svĂĀ½mi zuby ĂĀetl knihy, kterĂĀc jsme zrovna mĂĀly
rozeĂĀtenĂĀc i my. Konce mnoha detektivek mi zĂĀstaly navĂĀdy utajeny, protoĂĀe po
BruĂĀĂĀjkovi uĂĀ se ĂĀetlo jen velmi obtĂĀ-ĂĀnĂĀ. KdyĂĀ navĂĀc NatĂĀlie seĂĀral uĂĀ
ĂĀtvrtĂĀj skripta, doĂĀla jĂĀ- trpĂĀlivost a odstĂĀhovala se na koleje.

PoslednĂĀ- Brutovou vĂĀtĂĀ- akcĂĀ-
bylo, kdyĂĀ seĂĀral postel. PĂĀiĂĀla jsem z pĂĀ™ednĂĀjky a v bytĂĀ bylo zasnĂĀĂĀeno.
Velkou molitanovou matraci rozcupoval na maliĂĀkĂĀc kousky a roznosil je pĂĀknĂĀ
rovnomĂĀrnĂĀ po celĂĀm koberci. VrtĂĀl svĂĀ½m kupĂĀ-rovanĂĀ½m pahĂĀ½kem a ĂĀekal na pochvalu
â€œ byl pĂĀ™ece tak pilnĂĀ½... PochvĂĀj lila jsem ho sloĂĀenĂĀ½mi
novinami a pak jsem mu dlouze promlouvala do duĂĀje. NaklĂĀjnĂĀl hlavu na stranu,
kroutil tĂĀ-m svĂĀ½m rozplĂĀjclĂĀ½m ĂĀumĂĀkem a tvĂĀĂ™il se neskuteĂĀnĂĀ legraĂĀnĂĀ. Od tĂĀc
chvĂĀle jsem ho brala radĂĀji vĂĀjude s sebou a on se ode mĂĀ ani nehnu. ĂĀjdnĂĀc
vodĂĀtko uĂĀ jsem nepotĂĀebovali. MIA KOBOSILOVĂĀ

